

DOMOVINA

Oglaš:

Za 1 mm x 60 inseratnega stolpca mali Din 0-20, uradni D 0-30, poslani, posmrtnice 1. reklame D 0-50. Večkratne objave popust.

Izhaja vsak petek.

Upravištvu „Domovine“ v Ljubljani, Prešernova ul. 54.
Uredništvo „Domovine“, Miklošičeva c. 16, Tel. 72.

Naročnina:

Mesečno Din 1.—, četrletno Din 3.—, polletno Din 5.—, celoletno Din 12.—.

Voine ne bo!

Zadnje dni je bilo evropsko ozračje napolnjeno z dinamitom in zdelo se je, da se vname zopet svetovna vojna, tako se je bliskalo v mali Aziji in okoli Carigrada.

Tudi naša država je bila v nevarnosti, da bi se morala udeležiti vojne in merodajnim činiteljem v državi se imamo zahvaliti, da so ne samo preprečili našo udeležbo v vojni, temveč najbrž sploh vplivali na to, da se vojna nevarnost odstrani, da se pride do mirnega sporazuma.

Položaj je takle: Grki so v svoji slavohepnosti hoteli osvojiti polovico turške Male Azije, četudi jim je mirovna pogodba med Turčijo in veslesilami prisodila veliko tujega ozemlja — saj so se meje Grčije približale tako rekoč na streljaj do Carigrada. Francija je stala na strani Turčije, Anglija pa na strani Grčije, ker njej gre pač za to, da zapre Rusiji dohod v južna morja in Grčije se je posluževala, da ona to stori v njenem imenu in v njeno korist. Turčija se je branila in pri tem Grčijo popolnoma premagala in izrinila iz Male Azije in tukaj je nastala nevarnost nove evropske vojne.

Turki se niso zadovoljili s tem, da so pogнали Grke iz Male Azije, temveč so zahtevali vrnitev Carigrada in njegovega zaledja z Jedrenom. Misli se je, da pomeni to nevarnost za nas, češ, Turčija dobi na ta način skupno mejo z Bolgarsko in bo v bodoče ogrožala našo državo. To je izkoristila Anglija in nas je lepo, prijazno povabila, da bi poslali našo armado v Carigrad in branili Turkom prestop na evropska tla iz Male Azije.

Ako bi mi temu angleškemu vabilu sledili, bi se zapletli v vojno s Turčijo in morda tudi z Rusijo, na svoji strani bi pa imeli razen Anglije še premagano Grčijo in Rumunijo. Kako bi se druge države opredelile, se ne ve, ali eno je gotovo: Evropa bi se zopet razdelila na dva sovraž-

na tabora in nastala bi nova krvava vojna.

Do tega pa ni smelo priti, posebno ker Turčija nima napram naši državi nobenih sovražnih namenov. Zato smo mi odklonili vsako udeležbo v sporu za Carigrad in ker se brez nas ni zmoglo, se bo stvar lepo mirno poravnala:

Vojne torej ne bo in pri tej priliki se moramo spomniti tudi naših klerikalnih hujskačev, ki so trobentali na vse strani, da naša vlada pripravlja vojno. Dogodki so pokazali, da naša vlada ne samo ni pripravljala vojne, temveč je morda naravnost odločilno vplivala na razvoj dogodkov v tej smeri, da se turško-grško vprašanje in vprašanje Carigrada reši mirnim potom medsebojnega sporazuma. O tem se bo razpravljalo v kratkem na posebni konferenci, na kateri bo zastopana tudi naša država in več kot gotovo je, da bo njen zastopnik nastopal pomirjevalno tudi pri tej priliki. Ko se enkrat vsedejo državniški zeleni mizi, takrat se gotovo tudi sporazumejo brez vojne, ker ako ne bi bilo podlage za sporazum, potem se sporazuma niti iskalo ne bi.

Naša država ne išče vojnih zapletljajev. Mi smo mirni, ampak tudi dogodki na bližnjem vzhodu, v naši sosedščini, nas opozarjajo na to, da moramo biti vedno pripravljeni na razne nevarnosti, in čim boljše, močnejšo armado imamo, tem večja je naša varnost, tem večja gotovost, da se nas nihče ne bo dotaknil in da bo — ako se nas dotakne — odbit s tako silo, da se nas bo zapomnil! Naša armada je prvovrstna in v tem tiči v glavnem vzrok, da nas tudi velesile cenijo in upoštevajo pri vseh važnih evropskih vprašanjih. Slabotneža se nihče ne boji, njega nihče ne upošteva. Nas upoštevajo in cenijo in to je znamenje naše moči! Na našo armado smo lahko ponosni — ona nam dela čast in nam čuva mir.

Srbski kmetje v Šoštanju

(Dopis.)

V nedeljo 10. septembra je prišla skupina srbskih kmetov v družbi naših kmetijskih strokovnjakov v Šoštanj, kjer so se zbrala na kolo-dvoru vsa narodna društva po zastopnikih ter obilo zlasti kmetijskega ljudstva.

Prisrčen pozdrav šoštanjskega župana notarja Marinčka je našel v srcih srbskih seljakov iskren odmev, kateremu je dal izraza vodja njihove skupine v toplih besedah. Po kratkem predjužniku v hotelu g. Kunsta so si srbski prijatelji ogledali usnjarsko tovarno Fr. Woschnagga in kemično tovarno v Šoštanju. Pohvalno je omeniti vodstvo obeh tvrdk, ki je šlo posetnikom s prijaznim razkazovanjem na roko. V hotelu g. Kunsta je bil pripravljen obed v okusno

ozaljšani dvorani, kjer je otvoril vrsto napitnic okrajni glavar slovenskega okraja dr. Ipavic s patriotičnim nagovorom; sledil je pozdrav učitelja Miloša Tajnika imenom okoliških občin in pozdrav blag. kontrolorja Antona Kurnika imenom uprave drž. premogovnika v Velenju ter narodnih društev, zlasti šoštanjskega Sokola, izražajoč veselje vsled uresničenja svetlih sanj izza temnih dni suženjstva: „Srbski seljak, pozdravljen iskreno, naš kmet ti nudi roko pošteno! Zdaj svobodni Srbi, Slovenci, Hrvati — Te ljubimo, domovina-mati!“

Odgovoril je vodja skupine in eden seljakov z ginjeno zahvalo. Popoldne so pohiteli seljaki v družbi mnogobrojnega občinstva ogledat si

državni premogovnik v Velenju, kjer jim je upravnik g. inž. Cihelka z veliko prijaznostjo z drugimi uradniki vred razkazal in tolmačil razne naprave in produktivno zmožnost tega za našo industrijo velevažnega obrata. Imenitno so se postavili Strovaščani s slavolokom: „Ustavi se, srbski seljak, pri nas. Prijazno Te vabi Stara vas. Prisrčno kot mati milega sina — pozdravlja i Tebe Šaleška dolina!“ Posesnik Stropnik, ki je bil lani gost srbskih seljakov, in trgovec Blatnik sta s priznanjavedno požrtvovalnostjo aranžirala v Stari vasi sprejem, ki je v svoji prisrčnosti naravnost iznenadil. Pevsko društvo Velenje je lepo odpelo več pesmi. Vodja skupine se je radostnega srca zahvalil za prisrčen sprejem, nakar je odgovoril g. Kurnik, poudarjajoč iskrenost pristno kmetijskega tako lepega sprejema. Brhke deklice in kmetje so srbskim tovarišem ponudili strdi, sadja, pi-jake in drugega prigrizka. Nato so se podali še na dom g. Gorjana, ki jih je sprejel z njemu lastno gostoljubnostjo.

Le neradi smo se ločili od vrlih seljakov, katere je tekom kratkega bivanja med nami tako odkritosrčno vzljubil naš narod. Sestanek je izzvenel v spoštovanje kmetiskemu delu, kajti „iz kmetovega potu žito poganja in na žuljih zori grozdje“, pravi naš pregovor. Jurčič pa v „Desetem bratu“: „Kmet je po moji misli tudi šola mislečemu človeku“.

Politični pregled

V Beogradu imamo že zopet ministrsko krizo.

ki je nastala zaradi tega, ker med radikalci in demokrati, ki vladajo skupaj, ni pravega soglasja in ga tudi biti ne more. Zveza med obema strankama je samo posledica dejstva, da nobena teh dveh najmočnejših strank nima v skupščini večine sama za sebe in sta bili naravnost primorani sestaviti skupno vlado. Skupaj vladati je pa težko dvema strankama, ki se tako močno razlikujeta med seboj v temeljnih načelih. Samo v eni točki so radikalci in demokrati edini: v vprašanju enotnosti države, drugače so pa radikalci bolj starokopitni, demokrati pa resnično napredna in ljudska stranka.

Dokler se je šlo samo za ustavo in upravno razdelitev države, je še šlo. Ampak ta vprašanja so že rešena in ko se je prišlo do reševanja drugih vprašanj, je moralo priti do sporov. Radikalci posebno ovirajo

izenačenje davkov,

uradniško pragmatiko in druge zahteve demokratov, ki so zato, da se davki izenačijo in za to, da se uredijo uradniške prilike. Eno in drugo je nujno potrebno, ampak radikalci tega nočejo uvideti, oni nočejo nobenih novotarij, četudi

jih zahteva novi duh časa. Zato utedne biti

ministrska kriza dolgotrajna, ker položaj je tak, da se ne dobi v narodni skupščini nobena večina, ki bi mogla prevzeti vlado, posebno ker vse druge stranke zahtevajo spremembo ustave, česar ne morejo doseči, ker temu nasprotujejo radikalci in demokrati, ki so v skupščini skupaj najmočnejši od vseh drugih strank skupaj. Razen tega vse druge stranke glede spremembe ustave medsebojno niso edine, medtem ko je radikalno-demokratska večina edina v tem, da mora ostati ustava neizpremenjena. Čisto drugače bi bilo pri nas, ko bi demokrati mogli sami sestaviti vlado, vsaj s pomočjo sorodnih manjših strank. Pa to ni mogoče, kakor se to tudi radikalcem ne more posrečiti in zato bo sedanja ministrska kriza rešena ali tako, da se doseže sporazum med radikalcem in demokrati, ali pa bomo imeli

nove volitve,

ki si jih nihče ne more želeči, ker bi to pomenilo daljši zastoj v delu, naša država pa potrebuje dela in dela.

V našem južnem sosedstvu vlada nered, katerega najpopolnejši izraz je

revolucija na Grškem,

kjer so zopet odstavili kralja Konstantina — to že drugič! — in sedaj vlada v državi nekak vojaški revoucionarni odbor, kralj Konstantin je pa odšel v Italijo. Za njegovega naslednika je bil sicer proglašen njegov sin, prestolonaslednik Jurij, ampak vlade ne izvršuje. To so vse posledice slabe politike, ki jo je Grčija vodila posebno zadnja leta, in tako prišla do težkih porazov v Mali Aziji.

Ti grški porazi in z njimi zvezane posledice so tudi povzročili zapletenost v mednarodnih odnosih,

ker Anglija se je vmešala v zadevo, za njo pa tudi Francija, Rusija in druge države. O tem poročamo obširnejše v posebnem članku. Naša država vodi v tem slučaju čisto pametno in miroljubno politiko. V takih razmerah, kakor vladajo danes v Evropi, je miroljubna politika najboljša.

Dopisi

Poljanska dolina. V nedeljo dne 8. oktobra vsi v sokolski dom v Gor. vasi, kjer se igra velezanimiva igra „Legionarji“. Po predstavi splošna zabava s plesom. Naj nihče ne zamudi. Vsi sokolskega duha navzeti, so predvsem poklicani, da se ne odtegujejo velevažnemu delu za narod in domovino. Sokolski dom je v vsem popolnoma dodelan, le telovadnega orodja še ni vsega in druge hišne oprave. Tudi to mora še priti pred slovesno otvoritvijo pomladi. Zato pa

ni z delom in s telovadbo kar nič odlašati. Vsak, ki količaj še čuti telesnih moči v sebi, se udeležuj vsaj rednih vaj, da nastopimo pomladi v čim večjem številu. Nas ne smejo zazibati v brezdelje morda misli, da nasprotniki spe. Ti so delovni in čuječi na vse strani. Le jim nič zaupati, verjeti in se vnesti na priprave stole križema roke držéč. Brez dela in truda ni uspeha, ni žetve in ne zmage. Poleg trdega kmetijskega dela je treba v prostih urah posvetiti tudi nekaj ur prosvetnemu, duševnemu delu. Brež tega sploh ni nobenega napredka v nobenem stanu in poklicu. Le žal, da merodajni na vplivnih in odločujočih mestih se nahajajoči činitelji imajo premalo zmisla za naša napredna in domovinska stremjenja. To občutimo zadnji čas tudi tukaj. Pojdite klerikalcem še tako na roke, teh nikdar ne pridobite za prava napredna stremjenja. Zakrknéži so bili in ostanejo, zasledujoč zgolj svoj osebni dobiček, še bolj pa neomejeno moč. Do te sicer v dolini ne bodo prišli, če bomo mi čuječi in delavni. Naše shajališče in središče vse doline bodi naš krasni sokolski dom. Na svidenje v nedeljo v njegovih prostorih. — V Poljanah je umrl v ne-

deljo zvečer usnjarski mojster gosp. Pavel Kloboves. Bil je vsikdar odločen naprednjak pri volitvah in sicer pri naših prireditvah, katerih se je še vedno udeleževal kljub svojim šestdesetim letom. Tudi vsesokolski zlet je še posetil. Vsi znanci in prijatelji gotovo ohranijo pokojnega prijatelja Pavleta v najboljšem spominu. — Zadnje dneve je nastopilo zopet lepo vreme. Da bi le držalo brez slane potem, hvala Bogu, jesenski pridelek v dolini ne bo pre slab.

Velika Nedelja. (V odgovor „Stranemu“ dopisniku.) Precej časa je preteklo, preden se je porodil v resnicoljubnih in na pravi katoliški podlagi delujočih možganih dopisnika od Velike Nedelje stvor, katerega je blagovolila častita „Straža“ v 112. šte. z dne 29. septembra 1922. pod imenom „Iz poglavja o Sokolih na deželi“ ponuditi svojim vernim bralcem kot svoje pristno reklamno blago. — Zelim mnogo sreče in dober tek velezaslužnemu avtorju lažnivcu, „Straži“ doposlanega dopisa pa moj pomilovalen posmeh. — Rado Preindl, preds. „Sokola“ pri Vel. Nedelji.

Kmetijski glasnik

JESENSKA PAŠA.

Če bomo imeli dolgo in ugodno jesen, nam bo letos jesenska paša silno veliko zalegla. Lansko leto je bilo malo jesenske paše in zato se je pomanjkanje krme še huje poznalo. Jesensko pašo moramo letos izrabiti do zadnjega. Dokler je kaj zelenega, toliko časa naj se živina pase. Kar bomo s tem prihranili suhe krme, vse to nam bo pozneje prav hodilo.

Jesensko pašo imamo po naših travnikih, po deteljiščih in drugih pašnih prostorih. Največ previdnosti je treba po deteljiščih. Na deteljo naj se lačna živina ne spušča, ne zjutraj ob rosi niti s teškim želodcem, če je mokra. Sploh ne gre, da bi se živina na njej napasla in povrh vsega še napojila. Previdnost zahteva, da se živina po deteljišču pase, ko se je že drugje napol napasla. Napaja naj se pa prej, preden pride na deteljo, če je to količaj mogoče.

Največ bo izdala v tem času paša po travnikih. Hvala Bogu, da so se travniki po zadnjem dežju in zadnjih gorkih dneh precej opomogli. Ob jutranji rosi in ko nastopi mrzlo vreme, bo prav, če bomo dali živini tudi grizljive suhe krme, da ne pride teš na mrzlo rosno travo.

Živina naj se lepo od kraja pase, da nam travnika preveč ne pohodi, da ne postane izbirčna in da ne zametuje izhojene trave. Če pasemo živino na vrvi, se paša najbolj varčno izrablja.

Od paše na suho zimsko pokladanje v hlevu je polagoma prehajati, ker se vsaka nagla izprememba v krmljenju od strani živine neprijetno občuti in tudi maščuje, kar poznamo zmeraj na znižanju užitka. Pri molznih kravah se to najlažje opazi. Pripisati moramo to zmoteni prebavi, ki se navsezadnje pokaže v slabši mlečnosti, ravno tako kakor če prenašlo preidemo sploh na kako drugo krmo, katere živina ni vajena.

JESENSKA PRAHA — POL GNOJENJA.

Njive, ki ostajajo čez zimo prazne, naj se preorjejo in puste v sirovih brazdah čez zimo. To bi moralo povsod veljati. Pri nas bi moralo v pozni jeseni izgledati vse polje tako, da je obsejano z enim ali drugim sadežem ali pa da je preorano in

sprašeno. Nikakor bi se pa ne smelo puščati njiv praznih in neobdelanih. Če gremo v napredne poljedelske dežele, se lahko prepričamo, kako skrbno je polje tam obdelano. Kar ni posejanega, je vse preorano. V celini ali v pušči ni videti nobene njive.

V tem pogledu se je tudi že pri nas na bolje obrnilo, vendar še nismo na cilju. Mnogo njiv ostaja čez zimo neobdelanih. V nekoliko nas to opravičuje, ker smo pred zimo bolj upreženi z raznim kmetijskim delom (trgatvijo, spravljanjem listja itd.). V glavnem smo pa seveda sami veliko krivi, ako nimamo njiv tako sprasanih, kakor bi bilo želeli.

Pri nas smo takega obdelovanja prav za prav še bolj potrebni kakor so ga po drugih krajih. To pa zaradi tega, ker imamo po raznih naših krajih težko zemljo, ki je potrebna zimskega rahljanja, pa tudi zaradi tega, ker je naša zemlja močno plevelna in potrebuje za čiščenje dobrega obdelovanja. Ako imajo po drugih krajih tako čiste njive, je to tudi zasluga ondotne običajne jesenske prahé, oziroma jesenskega preoravanja praznih njiv.

Jesenska praha ima pa še razne druge dobre strani, ki se tičejo nastajanja novih redilnih snovi, preganjanja živalskih škodljivcev itd. in odtod tudi pregovor, ki pravi: „jesenska brazda da na pomlad pol gnoja“. Držimo se tega in skušajmo priti tudi pri nas tako daleč, da bomo imeli vse naše njive pred zimo obdelane, ali obsejane ali pa sprasene.

STRNIŠČNA REPA IN NJENO SEME.

Med rastline, ki so za naše kraje zelo važne, spada tudi strniščna repa. Ona nam daje kot drugi sadež prav ugodne pridelke, ki jih rabimo za živež in za pokladanje živini. Repa se zaradi tega pri nas Slovencih že od nekdaj in povsod prideluje, včasih z boljšim včasih z manj ugodnim uspehom.

Z najboljšim uspehom se pride luje pri nas tudi repno seme; prav lahko bi se dobilo za repno seme še več, ako bi se na to stran kaj več storilo, ako bi se namreč začelo repno seme z odbiranjem semenske repe bolj skrbno gojiti in ako bi se tega pridelovanja polastila tudi semenska trgovina.

Ce opazujemo strniščno repo po naših njivah — in zato je sedaj še čas — se lahko skoro na vsaki njivi prepričamo, kako različna je repa po svojih koreninah, pa tudi po svojem listju. Le opazujte obliko in barvo korenine! Imamo dalje vrste z bolj pokoncu rastočim, bolj vitkim in bolj narezanim listjem, pa tudi take, ki imajo bolj nizko rastoče in bolj zadelane liste. Poglejmo, katera repa nam najbolj uspeva in katera daje največ pridelka! Te se držimo. Od take repe naj se jemljejo semenske korenine in tako repo naj se sadi za seme. Semenska repa bodi enakovrstna in skrbno odbrana. Za semensko repo naj se odberejo srednje debele, dobro in pravilno razvite korenine, težke po 1 kg.

Ako bomo dosledno tako ravnali in odbirali najboljšo domačo repo za seme, se bo repa po naših njivah kmalo zenačila in dobili bomo še ugodnejše pridelke. Lahko bi pa tudi za seme več dobili, kakor dobivamo sedaj. Strniščna repa je domač pridelek, ki ga še lahko izboljšamo in s katerim še lahko povzdignemo našo semensko trgovino.

NAJBOLJŠA TRAVA V OTAVI.

Za sestavo travniške ruše se pri nas vse premalo zanimamo. In vendar je naša naloga, da travniško rušo bližje poznamo, da jo opazujemo in po potrebi zboljšujemo. Nam ne sme biti vseeno, če raste po travniku plevel ali pa dobra trava. Na dobrem travniku bi moralo biti $\frac{3}{4}$ dobrih trav, ne pa $\frac{3}{4}$ plevela. Pri nas pa imamo travnike, ki imajo danes komaj $\frac{1}{4}$ dobrih trav. Kaj takega ne smemo mirno gledati! Po slabih in plevelnih travnikih je treba trave pomnožiti. Treba je pa tudi, da skušamo pomnožiti take trave, ki dajejo tudi v otavi dobre košnje.

Med trave, ki dajejo v otavi dobre košnje, spadata po naših krajih pred vsem francoska pahovka in zlati oves. Francoska pahovka je znana trava, ki se odlikuje po visoki rasti in po latju, ki je podobno onemu ovsa, le da je veliko bolj drobno. Imenujejo jo tudi „travulja“. Ta trava je bolj zgodnja, dela visoke bilke, ki se zato manj košato obrastejo, in daje prvovrstno krmo. Posebno izvirna je pri nas v otavi, ker daje sigurno dobre košnje. Tudi suša ji ne more tako do živga, ker dela globokejšo korenino. To se je tudi letos lahko opazovalo. Ta trava je vredna, da jo povsod pomnožujemo. Seme se lahko dobi v semenski trgovini in kar je pri tem veliko vredno, tudi v dobri kakovosti. Na vsak način je prav, če se pri pomlajevanju naših opešanih travnikov pomagamo tudi s tem semenom.

Obrtni glasnik

o Obrtna zadruga pekov, slaščičarjev in medičarjev v Celju. V nedeljo dne 24. septembra se je vršil v Celju na podlagi odobrenih zadrughih pravil ustanovni zadrughni zbor Obrtné zadruge pekov, slaščičarjev in medičarjev iz sodnih okrajev Brežice, Celje, Gornji grad, Konjice, Kozje, Laško, Rogatec, Sevnica, Slovenjgradec, Šmarje, Šoštanj in Vransko. Udeležba je bila povoljna in je bilo zastopanih 8 sodnih okrajev. Zborovanje je vodil za obrtno oblast komisar Založnik. Zadrughnim načelnikom je bil izvoljen z veliko večino gosp. Maks Janič, njegovim namestnikom g. Josip Kirbisch, oba iz Celja, odbornikom pa gg. Frece Josip, Laško, Koren Franjo, Lohan Jakob, Mantel Karel, Celje, Polanšek Ignacij, Brežice, in Senica Maks, Žalec, njihovim namestnikom gg. Achleitner Josip, Celje, Kac Ivan, Polzela, in Lesko-

Druga prvovrstna trava, ki zasluži vso našo pozornost, je pa zlati oves, ki je po latju podoben francoski palovki, le da je latje veliko drobnejše in zlatozeleno svetlikasto. Ta trava se tudi odlikuje v otavi po boljših pridelkih in se suši veliko bolj upira kakor druge trave. Le škoda, da je seme tako dragoceno in da ga je v trgovini težje dobiti v potrebni kakovosti. Prav pa je, če seme sami nabiramo. Seme zlatega ovsa je drobno in zelo lahko.

Skrbimo, da pridejo te trave na naše travnike! S tem bomo tudi košnjo otave močno izboljšali.

PLEVE NA TRAVNIKU.

Pri nas je navada, da spravljamo pleve na travnike. S plevami hočemo preganjati mah in dati travniku nekoliko gnojilne moči. Uspehi tega ravnanja so seveda malenkostni, ker imajo pleve malo gnojilne moči v sebi. Tudi mahu se je težko ubraniti. Največ nam še s tem koristijo, da spravimo v zemljo nekaj glivic, ki se udeležujejo razkrajanja in gnitja in ki delujejo pozneje tudi v zemlji ugodno na nastajanje novih redilnih snovi. Pleve, ki so napadene po bolezenskih glivicah snetjavosti in rje, nam delajo pa tudi lahko škodo na travniku.

Pri nas vozimo pleve na travnike, ker smo vajeni na to in ker nam manjka navade, da bi jih pokladali živini, tako kakor delajo po drugih krajih. Po naprednih deželah se pleve redno pokladajo živini. Letos je tudi pri nas potrebno, da jih porabimo za živino. Pleve so celo tečnejše kakor slama, ker imajo več redilnih snovi v sebi. Manj ugodno je le to, da so po svoji lahkoti in drugi vnanjosti manj prikladne za pokladanje in jih moramo popariti ali pa dobro poskropiti in zmociti in pomešati z rezanico, da so pripravne za pokladanje. Suhe pleve bi lahko zasle pri vdihavanju živine v nosnice, kar moramo zabraniti.

Najbolj porabne so ovsene in pšenične pleve, ker niso tako osinaste. Manj vredne so ržene in ječmenove. Nekoliko osinaste pleve je treba dobro popariti in zmehčati, da jih živina brez škode uživa. V nasprotnem slučaju bi se s svojimi osinami lahko zabodle v nežno služnico gobca ali požiralnika. Seveda je tudi na to gledati, da so pleve zdrave in čiste. Vobče je bolje, da pleve najprej pokrmimo, ker nam v tem slučaju veliko več zaležejo.

Po drugih krajih jih redno pokladajo in primešavajo po malem rezanici. Storimo tudi pri nas tako. Letos smo prisiljeni, da jih obračamo za krmo. To bo več zaleglo, kakor če jih vozimo na travnike.

šek Franjo, Konjice, v preizkuševalno komisijo gg. Janič, Lohan, Achleitner, Feigel, Kraupner in Mantel. Zadruga je določila za svoj okoliš 8 zapužniških mest, kjer se bodo mogli prijavljati zadrughni člani in pripadniki, s čimer jim bo prihranjena dolga pot do centralne zadrughne pisarne. Sedeži zaupnikov so: 1. v Brežicah za sodni okraj brežiški (g. Polanšek), 2. v Hrastniku za občino Dol, Loka in Trbovlje (g. Kadivnik Josip), v Konjicah za politični okraj konjiški (g. Leskovšek), 4. v Mozirju za sodni okraj gornjegrajski (g. Šuster Martin), 5. v Rogaški Slatini za sodna okraja rogaški in šmarski (g. Bizjak Viljem), 6. v Rajhenburgu za sodna okraja kočjanski in sevnjski (g. Ratej Ivan), 7. v Slovenjgradcu za sodni okraj slovenjgraški (g. Günther Avgust) in 8. v Šoštanju za sodni okraj šoštanjski. (Zaupnik za to me-

sto še ni določen.) Na te zaupnike se člani in pripadniki zadruga lahko obračajo v vseh združnih zadevah. Zadruga je soglasno sklenila pristop k Zvezi južnoštajerskih obrtnih zadrug v Celju in izvolila svojim delegatom za zvezni zbor gg. Viljema Bizjaka in Josipa Freceta.

o Prikojevalni tečaj za krojačice v Mošnjah pri Radovljici. Urad za pospeševanje obrti v Ljubljani otvori dne 15. t. m. damski prikojevalni tečaj v Mošnjah pri Radovljici. Še ne prijavljene interesentinje naj svojo udeležbo takoj prijavijo pri uradu za pospeševanje obrti, Ljubljana, Dunajska cesta št. 22.

Gospodarstvo

= **Naša valuta** se je v zadnjem času znatno popravila. Po izjavi pomočnika finančnega ministra g. Plavšiča, ki je znan strokovnjak, se bo dinar še izboljšal. To bo imelo za posledico, da se bo blago, ki se uvaža, znatno pocenilo. V trgovinah se padanje cen že opazi.

= **Vrednost denarja.** Na zagrebški borzi se je dobilo dne 3. t. m. 100 avstrijskih kron za 8 do 9 par, en dolar za 62 dinarjev, 100 češkoslovaških kron za 193 in pol do 196 in pol dinarja, 100 madžarskih kron za okoli 3 in pol dinarja, 100 nemških mark za 3 dinarje 75 par, 100 laških lir za 267 do 271 dinarjev.

= **Sadna razstava v Celju,** ki je bila določena na 8. do 15. t. m., se preloži za 14 dni in se vrši nepreklicno od 21. do vštete 24. t. m. Razstava bo zelo zanimiva in je idejo te prireditve toplo pozdraviti, ker le na ta način je mogoče, da si večje število interesentov ogleda naše sadje.

= **Žitne cene.** V Vojvodini so bile 2. t. m. sledeče cene za 100 kg v kronah: pšenica 1500 do 1600, rume-na koruza 1400 do 1500, rž 1350 do 1450, ječmen za pivovarne 1600, za krmo 1350, oves 1200 do 1250, fižol 1500 do 1550, moka št. 0 2500 do 2600, št. 2 2400 do 2500, otrobi 800 do 850.

= **Letina v naši državi** po podatkih poljedelskega ministrstva ni tako slaba, kakor se je sprva mislilo in se bo do mogle izvoziti večje količine žita.

= **Cene češkoslovaškemu hmelju.** V zadnjem času se kupčija s hmeljem v Češkoslovaški živahno razvija. Letošnji hmelj se je tržil po 400 do 550 češkoslovaških kron za 50 kg, t. j. okrog 70 do 90 naših kron za 1 kg. Cene hmelja na Češkoslovaškem so tekom meseca septembra znatno padle.

Novosti

* **Kraljeva želja.** Vsled slabe letine v nekaterih pokrajinah naše države, ki so posebno trpele vsled suše in jim zdaj preti pomanjkanje, je kralj dal vladi na znanje, da želi biti natančno poučen o vseh korakih glede preskrbe teh krajev s hrano in pa glede pobiranja draginje po vsej državi. Ministra dr. Žerjav in Pucelj morata kralju v vseh teh zadevah podajati posebna poročila.

* **Kraljica Marija** se je vrnila iz Pariza zopet v Beograd. Peljala se je skozi Ljubljano.

* **Papežev poslanik v Ljubljani.** Apostolski nuncij na našem dvoru, g. Pelegrinetti, se je pretekli teden mudil tri dni v Ljubljani kot gost ljubljanskega škofa. Obiskal je gospoda namestnika Hribarja in poveljnika dravske divizije, generala Dokliča, ter si je ogledal tudi ljubljansko okolico. Nuncij govori prav dobro naš jezik. V nedeljo pa se je zopet povrnil v Beograd.

* **Libelič zopet v Jugoslaviji.** V nedeljo je narodnozavedna koroška vas Libelič, ki nam jo je razmejitevna komisija končno priznala, slovesno proslavila praznik osvoboditve. Naše politične oblasti so občino prevzele že 30. septembra. Nedeljski proslavi je prisostvovala ogromna množica domačinov Libeličanov in

drugih Korošcev, ki so se skupno radovali osvoboditve. Med drugimi je osvobodjene Libeličane pozdravil že nad dve leti v prognanstvu živeči župnik Vogrinec, potem guštanski župnik dr. Cukala, učitelj iz Leš Doberšek. Mala Milka Močnikova je deklamirala pesem »Pozdrav mladine Jugoslavije«. Največ zaslug za osvoboditve Libelič si je pridobil učitelj Mencin. Shoda se je udeležil tudi poslanec dr. Kukovec, ki je pozdravil osvobodjene Libeličane z nagovorom.

* **† Ivan Kavčnik.** Dne 30. septembra je umrl v Ljubljani predsednik višjega deželnega sodišča g. Ivan Kavčnik. Izšel je iz kmečkega rodu. S pridnostjo in vztrajnostjo si je že pod bivšo avstrijsko upravo pridobil ugled znamenitega pravnika in naslov dvornega svetnika. Po preobratu je zavzel odlično mesto predsednika višjega sodišča. Nedavno pa se je prehladil in po kratki bolezni izdihnil svojo blago dušo. Slovenija bo ohranila enemu svojih najboljših sinov trajen spomin!

* **† Kanonik dr. Josip Gruđen.** Po daljšem bolehanju je preteklo nedeljo umrl znani in priljubljeni ljubljanski kanonik dr. Josip Gruđen. — N. v m. p.!

* **Nov odvetnik v Ljubljani.** V imenik odvetnikov v Ljubljani se je vpisal dr. Josip Capuder.

* **Iz Rusije se vrne** v kratkem večje število Jugoslovenov, bivših vojni ujetnikov.

* **Invalidski kongres v Beogradu** se vrši 26. t. m.

* **Napeljava elektrike iz Fale v Trbovlje** se je pričela in bo dovršena do prihodnje jeseni. Napeljava bo vodila preko Maribora, Slovenske Bistrice, Konjic, Celja in Laškega v Trbovlje. Daljava znaša okrog 100 km. Napeljava pomenja za vse te kraje, predvsem pa za Celje in Trbovlje, ogromno gospodarsko korist.

* **Preveč dežja** je bilo zadnje dni — menda toliko preveč, kolikor ga je bilo poleti premalo. Vsled deževja je nastopilo sedaj hladno vreme, ki utegne postati nevarno za ajdo, ki drugače po Sloveniji večinoma povsod precej dobro obeta.

* **Aretacija ljubljanskih vlomilcev.** Po zaslugi policijskega nadzornika g. Habeta in detektiva g. Grka se je posrečilo priti na sled veliki vlomilski družbi v Ljubljani. Dvanajst jih je že aretiranih.

* **Ročbina žaloigra.** V Ljubljani, na Starem trgu, je stanoval upokojeni vžitinski preglednik Ivan Lesković s svojo ženo in hčerko. Prav rad je pogledal v kozarček in kadar je bil pijan, je pričel razgrajati. V noči od nedelje na ponedeljek je zopet prišel pijan domov. Začel se je prepri in Lesković je v naglem razburjenju zagrabil za svečnik in začel ženo biti po glavi, nato pa je potegnil revolver in dvakrat ustrelil v ženo, da se je mrtva sesedla ob postelji. Tudi v hčerko, ki je priskočila na pomoč, je dvakrat sprožil revolver in jo težko ranil v prsi. Nato je napisal testament in trdo zaklenil stanovanje odšel proti Rožni dolini. Zjutraj je prišel sin Ernest k zajtrku, našel je sobo zaklenjeno in jo je s silo odprl. Nudil se mu je grozen in krvav prizor. Ernest je takoj alarmiral policijo, ki je začela zasledovati očeta in ga je še isto dopoldne iztaknila v vrtovškem gozdu pri Viču, kjer si je baš upiral revolver v prsi, pa že ni bilo nobene patrone več v njem. Dal se je mirno aretirati. Hčerko so težko ranjeno prepeljali v bolnico, kjer je umrla.

* **Velika železniška nesreča v Srbiji.** Na postaji Pečenjevci je zavozil vojaški vlak na skladiščni tir in z vso silo trčil v skupino tovornih vagonov. Sunek je bil tako močan, da so bili stroj in štiri vagoni popolno-

ma razbiti. Izpod razrušenih vagonov so potegnili deset mrtvih vojakov, več oseb pa je poškodovanih in bodo okrevale. Prometni minister Stanič osebno prisostvuje preiskavi o vzrokih katastrofe.

* **Ponesrečen splavar.** Splavar Fr. Matek je vozil s splavom drva po Savi proti Zagrebu. Med vožnjo se mu je pri Loki splav razbil in Matek je izginil v valovih Save.

* **Vsled zastrupljenja z gobami** je umrla v Gaberju pri Celju delavka Katarina Smodej. Na gobe je treba paziti in jih ne uživati, ako jih ne poznaš.

* **Najdeno truplo.** V Ptujju so potegnili iz Drave truplo mariborskega prodajalca klobas, Matijo Žmaherja. Na truplu je bilo opaziti več ran. Policija ga je že precej časa pogrešala, in sumi, da je Žmaherja spravil s sveta neki Mihael Šetar, ki je bil z njim v sporu zaradi neke ženske.

* **V Adamovi obleki na spreodu.** Neki Ivan R. se je te dni v Trstu na Borzmem trgu slekel do gola in se tak dalj časa sprehajal po trgu ter prepeval. Končno so ga prijeli, oblekli in odpeljali v opazovalnico. Mož je bil že enkrat v norišnici.

* **11 letna mati obsojena radi deto-mora.** Pred novosadsko poroto je bila obsojena Jeka Crkvevačka, stara šele 11 let in 10 mesecev, na 2 leti in 3 mesece, ker je umorila svoje dete in ga s pomočjo otrokovega očeta 16 letnega Nikole Živiča zakopala v zemljo blizu hiše. Tudi Živič je dobil isto kazen, ki je le z ozirom na njuno mladost tako nizka.

* **Novo orožje.** Delavec Valentin Dolinar na Viču se je nekaj sprl s svojim tovarišem Alojzijem Turkom. V prepiru ga je udaril z loncem in ga precej ranil na glavi. Našim pretepačem in vročerkvnežem pride pač vse prav!

* **Okradeni prior.** Patru Valerijanu Učaku, priorju nemškega viteškega reda v Ljubljani, je bil med vožnjo iz Metlike v Ljubljano ukraden usnjat kovček, v katerem je imel razno duhovsko obleko in zlato ovratno verižico s križcem. Pater Učak je oškodovan za 40.000 kron.

* **Roparja harmonike.** Mladenič Jože Hojnik, ki je ravnokar prišel iz mariborske kaznilnice zopet na beli dan, in njegov pajdaš Jaka Krajnc, sta pri Očeslavcih v gornjeradgonskem okraju napadla godca Antona Filipiča in ga oropala njegove harmonike. Muzikalična roparja pa so že aretirali.

Iz raznih krajev

* **Na Vrhniki** je umrla gospa Ana Jurca v starosti 71 let. — N. v m. p.!

* **Na Barju pri Ljubljani** se je ustanovilo novo gasilno društvo.

* **V Kaplji v Dravski dolini** je umoril najemnik Peter Sachernigg svojo ženo. Noč poprej pa je še vlomil pri sosedu Čumanu. Zločinec je že v rokah pravice.

* **V Trzišču na Dolenjskem** se je poročil trgovec g. Joško Prijatelj z gdč. Marijo Lindičevo.

* **Na Bledu** se je neki novodošli pomočnik poslovl od svojega mojstra Antona Rogača na poseben način. Odnesele je namreč za 30.000 K usnja in tudi nekaj denarja. Pa ni prišel daleč in že ga je imela policija v rokah.

* **V Podkarnosu** je umrl zlatomašnik, dekan in prošt Janez Wieser v visoki starosti 78 let. Pokojnik se ni mešal v politiko. Z radodarno roko je podpiral vse dobrodelne in narodne ustanove. — Bodi mu ohranjen blag spomin!

* **V Zidanem mostu** se je hotel usmrtiti elektrotehnik Štefan Laznik. Ustrelil se je z revolverjem, toda še pravočasno so ga težko ranjenega prepeljali v celjsko bolnico.

* **V Mojstrani** se je smrtno ponesrečil delavec Janez Jalen, ko je vrtal s strojem v kredno skalo v kredolomu cementne tovarne. Padla je nanj skala in ga ubila. N. v m. p.!

* **V Cerkljah pri Krškem** se vrši v nedeljo dne 8. t. m. blagoslovitev in otvoritev novega mostu čez Krko.

* **V Prekopi pri Vranskem** so v noči od petka do soboto vlomili neznani tatovi v trgovino g. Ludovika Koširja in odnesli manufakturnega blaga v vrednosti 30.000 do 40.000 kron.

* **Na Brezovici** je posestnik Remžkar pri obiranju orehov tako nesrečno padel z drevesa, da je naslednji dan vsled težkih poškodb umrl. Bil je skrben oče in vzoren gospodar. — N. v m. p.!

* **V Slovenski Bistrici** je umrl gospod Peter Novak, gostilničar, posestnik ter bivši štajerski deželni poslanec. Bil je jeklen značaj, zaveden narodnjak in daleč naokrog spoštovan mož. — Bodi mu zemlja lahka!

* **V Podutiku pri Zgornji Šiški** je neznan moški ponoči napadel lovškega čuvaja Josipa Selana, spečega na senu. Zadal mu je 21 ran in ga tako smrtnonevarno poškodoval.

Beleške

+ **Občinske volitve v Ljubljani** se bodo vršile čez dva meseca. Klerikalci že iščejo stranke, s katerimi bi se zvezali in dobili tako belo Ljubljano v svoje roke. Upajmo, da nad napredno belo Ljubljano ne bo padla črna tema.

+ **Kdo je kriv podivjanosti v Sloveniji?** Pri zadnjem mariborskem protnem zasedanju je bilo pet smrtnih obsodb. Sploh porote po vojni odkrivajo zelo žalostno sliko podivjanosti v Sloveniji. Kdo je kriv te propalosti pri nas? Brezdvomno je vojna h temu mnogo doprinesla, a mogoče še več zli duh, ki vlada danes med našo politikujočo duhovščino, ki ima žal ponekod še neomejen vpliv na preprosto ljudstvo. Slabi vzgledi duhovnikov kalibra Magajne itd., potem vzgledi duhovnikov, ki so naredili iz cerkev strankarske beznice, ne morejo roditi dobrih posledic. V cerkvi se danes skoro ne uči več božja beseda, ne navaja se ljudstvo k poštenosti, temveč se vršijo v nji navadni hujkajoči politični shodi, ki ne mirijo ljudi, ampak le vzbujajo strasti. In le tako je mogoče, da ženska in moški, ki gotovo nista zamudila nobene naše, mirno umorita starega moža, in da za ta zločin ve še več sodeležencev, ne da bi vse skupaj le količak pekla vest. To prapadlost pospešujejo še podivjani klerikalni listi, med temi v prvi vrsti mariborska »Straža«, ki je pravo gnojišče klevet, zmerjanj, obrekovanj, laži, podlosti in hujskarij. Kako naj ostanejo terejfulke, katerih pamet ni mnogo nad kokošjem razumom, poštene, in kako naj se ne pokvarijo slepo duhovščini udani in v klerikalizem zatelebani nevedni preprosti ljudje, ako čitajo v slepem zaupanju tak ogaben klerikalen list. In mariborska »Straža« se čudi pokvarjenosti v mariborskem okrožju. Naj se nikar ne čudi temu in naj ne išče kobilice v tisti dolini, kjer je ni, temveč naj samo pomisli, da je ravno to okrožje njeno glavno območje.

+ **Narodni socialisti vabijo kmete.** V narodnosocialistični »Novi Pravdi« snubi g. R. Dobovišek slovenske kmete za narodnosocialistično stranko. To se pravi toliko, kot mešati petrolej z vodo. Saj vendar g. Dobovišek gotovo ne verjame, da bi iz kmeta mogel postati res pravi socialista. Ako bi se načela socialistov kakršnihkoli uregnila, bi bil pač kmet prvi, ki bi socialiste preklinjal. So tudi med kmeti pristaši socialističnih strank, toda seveda le vsled nerazumevanja njihovega programa. Ti pa bodo brezdvomno zopet odpadli, čim se jim oči odprejo. V lastno skledo vendar ne bodo pljuvali. G. Dobovišek se je blagovolil nekoliko pošaliti, kajne?

+ **Radič bi obešal klerikalce.** Nedavno je Radič v svojem »Slobodnem Domu« očital klerikalnim voditeljem, da niso nič boljši kakor demokraci, kajti hrvaški klerikalni po-

slanec Barić je baje izjavil Radiću, da bodo tudi hrvatski klerikalci vstopili v Radićev blok — kadar bo imel bajonete! Nato se je Radić razjezil in dejal Bariću: «Vi ste ravno takšni kakor batinaši, poznate samo bajonete. Kadar pridem do bajonetov, vas dam vse pobesiti!» Takole se torej pogovarjajo voditelji onih strank, ki drugače s polnimi grli kričijo o človečanski, krščanski in miroлюбni politiki. Radić bi seveda obešal kar na debelo — ampak k sreči je Bog dal kozi kratek rep!

Zdravstvo

Z Kadar imajo otroci želodec pokvarjen, je post prvo in najglavnejše zdravilo. Če imajo drisko, jim daj malo ruskega čaja, ampak brez ruma in sladkorja, če pa so zaprti, skrbi, da se izčistijo. Dva ali tri dni jim daj kolikor mogoče malo jesti, nekoliko čiste juhe, malo mleka, mehko kuhano jajce ali kaj podobnega.

Z Vsakdo bi se moral navaditi, da izpije zjutraj na tešče kozarec vode in da šele pol ure na to zajtrkuje. V želodecu se naberejo čez dan razni sokovi in je dobro, da jih voda izpere.

Z Kogar rade noge na podplatih pečejo in se mu delajo žulji ali pa rane, naj si noge opere in priveže na podplate na okroglo narezane tanke koščke citrone. To bo pomagalo.

Zanimivosti

NA VISOKIH GORAH.

Tekom nekega poučnega potovanja po gorovju v ameriški republiki Peru je objavil ameriški učenjak Barcroft par zanimivih stvari.

V višini 12.000 čevljev so dajale krave še mleko. V višini 13.000 čevljev pa so ga dajale le malo ali nič. V višini 15.000 čevljev ni bilo nikakih krav več. V višini 11.000 čevljev so izginile bolhe, a uši so ostale tako visoko, kot je prišel človek.

V teh višavah so živeli ljudje, rod za rod, ter se popolnoma prilagodili razredčenemu zraku. Številni prebivalci žive v hišah brez oken in dimnikov. Imajo povsem komunalen sistem, vlade in nekatere njihove navade so prav čudne. Če je na primer kak domačin močno zbolel, so ostali natančno določili dan njegovega pogreba brez ozira na razpoloženje bolnika in določen uradnik je pazil na to, da je bil bolnik ob določenem času dejanski pripravljen oditi v krtovo deželo.

Značilno je dalje, kakšne teže morejo prenašati ljudje v takih višavah. Neki deček, star nekako trinajst let, je prinesel iz notranjosti rova tovor štiridesetih funtov, in sicer po stopnicah navzgor, ki so prihajale iz globine 250 čevljev. Odrasel domačin pa je lahko prinesel iz rova sto funtov rude naenkrat. Evropejec pa je izgubil sapo, če je nesel svojo suknjo po majhni strmini navzgor.

ČUDODELNI VODNJAK.

V nekem starem vodnjaku v angleški vasi Yange so našli čudotvorno vodo, o kateri se pripoveduje, da vsebuje izredno mnogo zdravilnih snovi. Povesti, ki so pričele krožiti o čudovitih ozdravljenjih, katera je povzročila ta voda, so povzročile pravcata romanja iz številnih delov dežele v to malo vasico.

Neka plemenitašinja, ki je izpila komaj dve čaši vode, se je baje takoj počutila dosti boljše. Neki milijonar, ki je pil vodo iz tega vodnjaka, je vzel s seboj velik vrč vode ter povedal ponižnemu lastniku vodnjaka, da mu ne bo treba nikdar več delati v življenju, če bo imela ta voda v resnici tak učinek kot ji ga številni pripisujejo.

Povprečno več kot petsto obiskovalcev je posejilo vsak dan vas in prinesli so s seboj vse mogoče vrste posod, s katerimi so odnašali čudotvorno vodo. Vsi so jo dobili zastoj.

To čudotvorno vodo je našel tekomsuše neki osemdesletni George Murrell. Zadel je na vrelec, ki se ni nikdar posušil ter je uporabljal to vodo, ko si je kuhal čaj. Imela je neki čuden okus, a v teku par ur po zaužitju čaja je čutil Murrell v sebi neko čudno novo moč. Naslednji dan je zopet pil to vodo ter rekel: „Počutim se boljše kot kdaj v zadnjih dvajsetih letih.“

Murrell je obvestil o svojem razkritju nekega sedemdesetletnega starca, ki je dognal, da prihaja ta voda iz nekega vodnjaka. Tudi on jo je pričel piti ter je imel isti občutek kot Murrell.

Na nasvet nekega zdravnika je bil poslan vzorec te vode javnemu kemiku v London, ki je našel v vodi presenetljivo kombinacijo zdravilnih lastnosti. Ljudje, ki so trpeli na revmatizmu, sladkorni bolezn, protinu in raznih kožnih boleznih, so pili to vodo ter izjavili pozneje, da so ozdravljeni.

Ko bi se pri nas na Slovenskem našla taka voda, bi napravili takoj nov Lurd in bi začeli podjetni kaplani po zgledu vodiške Johance uprizorjati čudeže.

SAM SEBI POPRAVIL SMRTNO OROŽJE.

Pariškemu muzeju je bil nedavno izročen giljotinski nož, o katerem se glasi, da je odrezal glavo kralju Ludoviku XVI. Ta nož je bil v posesti rabljev dolgo vrsto let ter je prehajal od rablja na njegovega naslednika in tako naprej. Leta 1893. pa je bil ta nož prodan nekemu belgijskemu starinarju za vsoto tisoč in dve sto frankov.

Izza onega časa naprej je ostrina večkrat menjala gospodarja ter postala končno last nekega Francoza, ki jo je sedaj poklonil muzeju.

Nekoč so domnevali, da so rabili ta nož pri obglavljenju Ludovika XVI. in tudi Marije Antojete, a ugotovilo se je, da so ga rabili le enkrat, namreč pri obglavljenju kralja.

O Ludoviku XVI. se glasi, da je sam izumil obliko noža, katerega so rabili pri njegovem usmrčenju. Prvotni nož je imel pravokoten rob. Kralj Ludovik XVI., ki se je v prostih urah rad pečal z mehaniko in kovarštvom, je takoj videl, da zadene nož, ki pade navzdol vodoravno, na preveč odpora. Svetoval je torej izumitelju giljotine, naj napravi ostrino skoro trikotno, da bo en konec ostrine najprvo zadel na odpor.

Na ta način je izpopolnil kralj Ludovik XVI. sam giljotino, ki je pozneje odrezala tudi njemu glavo.

Razno

× **Dogodbica o tihotapcu brez hlač.** Nedavno je bilo čitati v nekem nemškem listu sledečo dogodbico: Neki Francoz je hotel izkoristiti nizko stannje nemške valute. Prišel je v Köln in si za cen denar kupil lepo obleko. Da bi ne bilo treba plačati carine, je v vlaku slekel staro obleko, jo vrgel skozi okno in hotel obleči novo, toda v zavojčku z novo obleko so manjkale — hlače. Tako je moral osramočen Francoz stopiti iz vlaka brez hlač. — Podobno dogodbo prinaša tudi novosadski «Deutsches Volksblatt», samo da v tem slučaju brezhladež ni Francoz, temveč Čeh. Resnična gotovo ni ne prva, ne druga storija, pač pa je iz njih razvidno, da se rajhovski Nemci radi norčujejo iz Francozov, naši Nemci pa iz Čehov, najbrž radi tega, ker se iz Jugoslovanov ne upajo.

× **Papež pred nebeškimi vrati.** O papežu Gregorju XVI. pripovedujejo,

da je bil prav zvest prijatelj svojemu poličku in da je posebno obrajal dobro kapljico. Ko je moral zapustiti to solzno dolino, je dospel pred nebeška vrata in je čvrsto potkal nanje. Sveti Peter pogleda skozi lino in vpraša papeža Gregorja, kdo da je. «Jaz sem, tvoj namestnik,» odvrne papež Gregor XVI. — «Kaj pa trkaš na nebeška vrata,» pravi Peter, «ako si moj namestnik? Saj imaš vendar lasten ključ.» — «E, saj je res,» pomisli papež Gregor, seže v žep, potegne iz njega velik ključ, ki pa nikakor ni odklenil nebeških vrat. Papež Gregor ga zopet potegne iz ključanice, ogleda si ga bolj pazno in začuden opazi zmoto: na smrtni postelji je namreč v naglici namesto nebeškega ključa vzel s seboj ključ od svoje — kleti.

× **D' Annunzio postane tretjerednik.** Po poročilu nekega italijanskega katoliškega dnevnika je znani laški prisluhek D' Annunzio obiskal neki staroslavni benediktinski samostan. Pripraven za vsako komedijo, je brezverec in babjek D' Annunzio pobožno poklekaval v samostanski cerkvi, marljivo se prekrizaval in izgledal kakor plečast spokornik. Po opravljenih «molitvah» se je na dolgo razgovarjal s samostanskimi brati, bil je silno ginjen in je izjavil, da mu je žal svojega potratnega življenja. Zdaj, ko je že vsega sit in ne ve kaj drugega početi, je rekel, da bi rad vstopil v samostan in postal — tretjerednik. Če se to v resnici zgodi, kar bi pri D' Annunziu ne bilo nič čudnega, bo morda sveta cerkev še kdaj častila človeka, ki se je naveličal svojih prismođarij, postal spokornik in počasi še — poveljčan katoliški svetnik.

× **Pobegnili pred taščo.** V nekem malem mestecu v Zedinjenih državah se je nedavno vršil prav zanimiv proces. Neka tašča je tožila svojega zeta, ker jo je imenoval „noro babnico“. Toda zet je pri razpravi v svojo obrambo izjavil, da je že čisto obupan, ker tašča brezpogojno zahteva, da morata on in njegova soproga stanovati v bližini tašče. Šestkrat je že menjal stanovanje, toda tašča mu je bila kmalu za petami in se je nastanila v njegovem sosesstvu. Sodniki so, morda iz lastne izkušnje, priznali, da je to res huda stvar in so oprostili obupnega zeta. Sedaj se je na tihem preselil v neko drugo mesto, njegova tašča pa po časopisju poizveduje za njegov naslov in obljublja lepo nagrado. Težko ji je pač, ker nad nikomur ne more raztresati svoje sitnosti.

Za smeh in kratek čas

Kdaj sadje dozori.

Minca: «Očka, kdaj pa je sadje zrelo?»

Oče: «Kadar so pečke črne.»

Minca: «Potem pa niso slive nikdar zrele, ker imajo vedno žolte pečke.»

Zakaj je dobro, če človek hodi v šolo.

Najemnik šviglja, ki ni znal pisati in čitati, je slišal, kako je koristno, če človek hodi v šolo. Zato je poskusil ter je prišel lepega dne v prvi razred ljudske šole.

„Malo prestari ste za prvi razred,“ mu je pojasnil učitelj.

Šviglja je pomislil: „Menda le res,“ ter se podal v drugi razred,

kjer mu je učitelj povedal isto. Zato se odloči šviglja, da se bo podal v tretji razred, kjer so mu končno povedali, da je sploh za vsako šolo prestar. Potrč se je vračal domov in našel na poti veliko vsoto denarja. Ker je bil pošten, je to takoj razglasil.

Čez par dni je prišla k njemu oseba, ki je denar izgubila, in vprašala: „Kdaj ste pa ta denar našli?“

„Ko sem hodil v šolo,“ je povedal po pravici šviglja.

„Potem pa žal ta denar ni moj,“ je odvrnil žalostno prišlec in odšel.

„Pa je res koristno, če gre človek v šolo,“ si je mislil šviglja in stisnil lepo vsotico.

Pri naboru.

Vojaški zdravnik: «Ali dobro lišite?»

Ožbovt: «Ne, jaz sem popolnoma gluh.»

Zelo prijetno deluje lekarnarja Fellerja prijetno dišeči «Elsafluid», če se drgnejo z njim hrbet, roke, noge in celotno telo. «Elsafluid», ki se uporablja tudi kot lepotilo (kosmetikum) in ki služi negovanju kože, zob in ust, je mnogo močnejši in boljše kakor francosko žganje in že 25 let priljubljeno sredstvo. 3 dvojne steklenice ali 1 specialna steklenica stane z zamotom in poštnino vred 72 kron. Razpošilja ga Evgen V. Feller, lekarnar v Stubici donji, Elsatrg št. 360 (Hrvaško).

Tisoči ljudi v vseh deželah sveta uporabljajo že 25 let prijetno dišeči

Fellerjev „Elsafluid“

kot lepotilo (kosmetikum)

za nego zob, zobnega mesa in glave ter kot dodatek k vodi za umivanje, ker učinkuje zaradi svojega antiseptičnega, čistečega in osvežujočega delovanja kar najbolje. Ravno tako je priljubljen kot krepko, blago delujoče in

vrlo prijetno sredstvo za drgnjenje

hrbta, rok, nog in celotnega telesa. „Elsafluid“ je mnogo močnejši in učinkovitejši nego francosko žganje in sploh najboljšo sredstvo te vrste. Tisočera priznanja! Z zamotom in poštnino za vsakega:

3 dvojne steklenice ali 1 specialna steklenica 72 K.

Za prodajalce:

12 dvojnih steklenic ali 4 specialne steklenice 300 K
24 dvojnih ali 8 specialnih steklenic. 570 K
36 dvojnih ali 12 specialnih steklenic. 800 K

POSTNINE PROSTO na Vaše pošto. Kdor denar naprej pošlje, dobi še popust v naravi.

PRIMOT: Elsa obliž za kurja očesa po 8 K in 12 K; Elsa mentolni klinčič 16 K; Elsa posipalni prašek 12 K; pravo Elsa ribje olje 80 K; Elsa ustna voda 48 K; Elsa kolonjska voda 60 K; Elsa šumski miris 60 K; glicerol po 16 in 60 K; Lysol, Lysolform 48 K; kliški čaj 4 K; Elsa mrčesni prašek 16 K; strup na podgane in miši po 16 in 20 K.

EVGEN V. FELLER, lekarnar, STUBICA donja, Elsatrg st. 366 (Hrvaško).

Raj je Elsafluid — to se zna!

Lekarnar Feller — Stubica!

POZOR! POZOR!

Bakrene kotle

za žganjekuho

trpežno izdelane, po ugodni ceni in sicer od 25 do 60 litrov vsebine ima v zalogi trdka

Stanko Žargi & Co.

Ljubljana, Martinova cesta št. 5.

Zahtevajte cenike! Takojšnja dobava!